

Й. О. Дзендзелівський

ван Вейк Ніколас

ван ВЕЙК Ніколас (van Wijk Nicolaas; 04. 10. 1880, м. Делден, провінція Оверейсел, Нідерланди – 25. 03. 1941, м. Лейден, Нідерланди) – нідерландський славіст, балканіст. Закін. Амстердам. університет (1900), навч. у Ляйпциз. та Моск. університетах. Від 1913 – проф. Лейден. університету. Працював у галузі історії слов'ян. писемності, фонетики, фонології, акцентології, міждіалект. контактів, старослов'ян. мови, балто-слов'ян. мовних взаємин. Автор монографій «Balties-Slaviese problemen» («Балтійсько-слов'янські проблеми», 1913), «Geschichte der altkirchen-slawischen Sprache» («Історія староцерковнослов'янської мови», 1931), «Phonologie» («Фонологія», 1939) та ін. У ст. «До питання про східнославацьку мову» (1931) розглядає сх.-славац.-укр. мовні зв'язки. У розвідці «Про церковнословянський предлог за с родительным падежом» (1928) подає укр. паралелі. Написав рецензію на працю С. Смаль-Стоцького «Розвиток поглядів про сім'ю слов'янських мов і їх взаємне споріднення» (1926). Автор статті про укр. мову в нідерланд. енциклопедії «Winkler Prins».

Бібліографічний опис:

ван Вейк Ніколас / Й. О. Дзендзелівський // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2005. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-32638>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).